

КОТЕЛЪ И КОТЛЕНИЦИ

VI

Неофитъ Бозвели

Градъ Котелъ е далъ на българския народъ не само бунтовници и бопци за освобождение на България. Той е далъ и бопци за духовно освобождение отъ гръцкото духовно робство.

Такъвъ голъвъмъ борецъ, който свършилъ жънически своя животъ, е **Неофитъ Бозвели**. Той се е родилъ презъ 1775 година въ Котелъ. Билъ е ученикъ на Софрония Врачански, който го запозналъ съ историкъ на Лансия.

Неофитъ Бозвели още отъ малкъ постигналъ въ българския манастиръ Хилендаръ въ Св. Гора, гдето се училъ на четмо и писмо. После дошълъ въ гр. Свишовъ като настоятелъ на манастиря да събира

помощи. Оттукъ той често обикалялъ Търновския окръгъ и родния си градъ Котелъ, събъщалъ се съ хората, събиралъ ги да ги изповѣда, учи и просвѣщава. Между другото, Неофитъ разказвалъ на българитъ, какъ гръцкитъ владци грабятъ народа и се мжчатъ да го погърчатъ, подбуждалъ ги да ги не слушатъ, да искатъ въ българския черкви да се служи по български, да искатъ български владци и свещенници, а гръцкитъ училища въ България да се затворятъ, като на мѣстото имъ се откриятъ български.

Наскоро умрълъ Търновскиятъ владика. Търновци поискали отъ патриарха да имъ изпрати българинъ владика и за такъвъ препоръчали Неофита, събрали му пари и го пратили въ Цариградъ съ препоръчителни писма. Но патриархътъ не искалъ да знае. Въместо Неофита той имъ изпратилъ единъ простакъ гркъ, нѣкой си Ланаретъ, който по-рано билъ въ Мала-Азия пехливанинъ — ходилъ по сватби и сѣдове да се бори.

Неофитъ Бозвели останалъ за по-дълго време въ Цариградъ. Тукъ той се срещналъ и обличилъ